

Arrest

nr. 341 008 van 12 februari 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 28 januari 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 februari 2025 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 26 februari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 12 oktober 2024, in functie van zijn Belgische moeder, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen nam op 28 januari 2025 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 3 of 52, §4 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12/10/2024 werd ingediend door:

Naam: [D.]

Voornaam: [I.S.]

Nationaliteit: Suriname

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor aanvrager.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet), van de beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Zijn betoog luidt als volgt:

[...]

4.

In casu is de bestreden beslissing op een niet afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de betrokken persoon in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is om de genomen beslissing aan te vechten.

Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.602, punt 2.3). Het zorgvuldigheidsbeginsel bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.599, punt 2.4).

Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad het toelaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.602, punt 2.3 in fine; RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.599, punt 2.4 in fine).

De bestreden beslissing is bijgevolg kennelijk onredelijk genomen.

5.

Zoals gezegd, deed verzoeker op 12.10.2024 een aanvraag tot gezinshereniging in functie van zijn Belgische moeder. Het betreft in casu dus een aanvraag in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de toepasselijke bepaling als volgt gaat:

“Art. 40ter. [...]

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

[...]

2° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg of van diens echtgenoot of geregistreerde partner bedoeld in het eerste lid, 1°, beneden de leeftijd van achttien jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen. [...]

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen

rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem begeleiden of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het oud Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet; 3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

[...]"

Op 12.10.2024 werd hiertoe een bijlage 19ter afgeleverd aan verzoeker door verwerende partij, waarin wordt vermeld dat verzoeker reeds het bloedverwantschap met de referentiepersoon heeft bewezen (aan de hand van de geboorteakte).

(stuk 2)

Vervolgens wordt er gesteld dat:

"Hij/zij heeft daarenboven de volgende documenten overgelegd: Geboorteakte, indien nodig met legalisatie/apostille en vertaling, Andere: Betalingsbewijs retributie

Hij/zij wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 12/01/2025 de volgende documenten over te leggen:

- Bewijs ten laste in het verleden
- Attest niet ten laste OCMW voor aanvrager en referentiepersoon
- Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden
- Bewijzen van voldoende huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte)
- Bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg (*)
- Attest onvermogen uit land van herkomst

(*) Voor zover de bestaansmiddelen niet ter waarde zijn van 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast dienen de bewijzen van bestaansmiddelen vergezeld te zijn van bewijzen van de vaste en variabele kosten van de Belg en zijn gezinsleden.

Overeenkomst artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zal de aanvraag onderzocht worden door de Minister of zijn gemachtigde. De betrokkene zal binnen de zes maanden, namelijk op 12/04/2025, uitgenodigd worden om zich bij het gemeentebestuur aan te bieden, zodat de beslissing inzake deze aanvraag aan hem/haar kan worden betekend."

Verzoeker diende dus vóór 12.01.2025 de nodige bewijsstukken over te maken, zoals hierboven opgesomd.

Dit is ook effectief gebeurd!

Op resp. 08.01.2025 en 09.01.2025 werden de nodige stukken neergelegd via het e-loket van verwerende partij. Dat staat zwart op wit vast en kan niet worden betwist.

(stukken 3-4)

In concreto gaat het om de volgende stukken die allemaal werden overgemaakt:

- Als bewijzen van 'niet ten laste van het OCMW' en 'voldoende bestaansmiddelen':
 - Geen aanvraag financiële steun
 - Mama advo 1
 - Mama advo 2
 - Mama advo 3
 - Mama advo 4
 - Mama advo 5
 - Mama advo 6
 - Mama advo 7
 - Mama advo 8
 - Mama advo 9

- *Mama advo 10*
 - *Mama advo 11*
 - *Mama advo 14*
- *Als bewijzen 'ten laste' en identiteit:*
- *PP (paspoort)*
 - *Toestemming bijwoonst*
 - *Geldverzendingen*
 - *April 2024*
 - *Bewijs van nationaliteit*
 - *Geen aanvraag financiële steun*
 - *Februari 2024*
 - *Geldverzendingen*
 - *Januari 2024*
 - *Kosten raming april 2024*
 - *Kosten raming februari 2024*
 - *Kosten raming maart 2024*
 - *Kosten raming januari 2024*
 - *Maart 2024*
 - *Mama advo 1*
 - *Mama advo 2*
 - *Mama advo 3*
 - *Mama advo 4*
 - *Mama advo 5*
 - *Mama advo 6*
 - *Mama advo 7*
 - *Mama advo 8*
 - *Mama advo 9*
 - *Mama advo 10*
 - *Mama advo 11*
 - *Mama advo 14*
 - *Mei 2024*
 - *Pensioen advo 13*
 - *PP (paspoort)*
 - *Toestemming bijwoonst*

De dag erna werden vervolgens de volgende documenten nog toegevoegd:

- *Als bewijs 'ziektekostenverzekering':*
- *Attesten mutualiteit*
- *Als bewijs 'voldoende huisvesting':*
- *HC (huurcontract) + registratie.*

Het is m.b.t. het bewijs van 'ziektekostenverzekering' dat er zich thans discussie stelt, daar verwerende partij in de bestreden beslissing meent dat dit bewijs in hoofde van verzoeker niet werd overgemaakt.

*Niets is minder waar; dit gebeurde op 09.01.2025 om precies te zijn.
(stuk 4)*

*Het stuk dat hiertoe werd overgemaakt betreft 'attesten mutualiteit', hetgeen bestaat uit 4 pagina's.
(stukken 5-6)*

Het staat dus onbetwistbaar vast dat verzoeker tijdig, en dus vóór de datum 12.01.2025, de nodige bewijsstukken heeft overgemaakt, cf. artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° en tweede lid van de Vreemdelingenwet.

6.
Overeenkomstig artikel 52 van het Vreemdelingen-KB had verwerende partij vervolgens de aanvraag van verzoeker in zijn volledigheid moeten overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken, opdat deze de aanvraag kon onderzoeken en een beslissing ten gronde kon nemen.

Artikel 52 van het KB gaat immers als volgt:

§ 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag.

[...]

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van zes maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

[...]

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet; 2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een "verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

[...]"

Verzoeker heeft én zijn identiteit en familieband aangetoond (zoals wordt bevestigd in de bijlage 19ter dd. 12.10.2024), én alle vereisten bewijsstukken cf. 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet overgemaakt, zoals hierboven ontegensprekelijk blijkt. Conform artikel 52, §2 had verwerende partij de aanvraag dus moeten overmaken aan de gemachtigde van de minister.

7.

Verwerende partij neemt daarentegen een bijlage 20 en beroept zich daarbij verkeerdelijk op artikel 52, §3 van het KB:

"§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Gelet op hetgeen hierboven gaat, betreft het onbetwistbaar een flagrante vergissing van verwerende partij om te stellen dat verzoeker de bewijsstukken niet heeft overgemaakt binnen de 3 maanden na indiening van zijn aanvraag.

Verzoeker herhaalt ten overvloede: conform zijn bijlage 19ter dd. 12.10.2024 diende hij vóór 12.01.2025 de nodige bewijzen over te maken, nl. (1) dat hij in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, (2) dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, (3) dat er sprake is van voldoende huisvesting en (4) dat beiden over een ziektekostenverzekering in België beschikken.

In het bijzonder werd óók het bewijs van ziektekostenverzekering voor beiden, dus zowel referentiepersoon als verzoeker, voorgelegd, hetgeen ontegensprekelijk blijkt uit hetgeen hierboven gaat.

(stukken 3 tem 6)

Het geheel van stukken werd immers op resp. 08.01.2025 en 09.01.2025 aan verwerende partij overgemaakt; concreet werden alle stukken middels 2 'uploads' via het e-loket overgemaakt (zie supra).

Er kan dus géén twijfel over bestaan dat álle vereisten bewijsstukken cf. 40ter van de Vreemdelingenwet tijdig aan verwerende partij werden bezorgd.

8.

Verwerende partij had de aanvraag van verzoeker, met alle stukken, dus moeten overmaken aan de gemachtigde van de Minister.

Verwerende partij heeft dus enerzijds op een compleet onzorgvuldige wijze gehandeld en aldus haar motiveringsverplichting, alsook het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Dit laatste legt verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte en volledige feitenvinding (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.602, punt 2.3). Het zorgvuldigheidsbeginsel bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvV 11 juni 2009, arrest nr. 28.599, punt 2.4).

Daarnaast heeft zij een foutieve toepassing gemaakt van artikel en 52 van het Vreemdelingen-KB.”

2.1.1. De Raad merkt op dat artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, geduid dat verzoekers aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt geweigerd omdat hij niet binnen een termijn van drie maanden de vereiste stukken heeft aangebracht om aan te tonen dat hij zich in de voorwaarden bevindt om het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie te genieten. Verweerder verduidelijkte in de bestreden beslissing dat verzoeker geen document heeft voorgelegd ter staving van het bestaan van een ziektekostenverzekering die de risico's voor hem in België dekt. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet of uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld.

2.1.2. Waar verzoeker stelt dat verweerder een flagrante vergissing heeft begaan, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Deze dient, samen met de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht, te worden onderzocht in het raam van de bepalingen van artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet en van artikel 52, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

In artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet is vastgelegd dat één van de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen om een recht op verblijf te genieten in functie van een Belgische ouder die geen gebruik maakte van zijn recht op vrij verkeer erin bestaat dat deze Belg “beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt”.

Artikel 52, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 laat verweerder toe om een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie af te wijzen indien de aanvrager na afloop van een termijn drie maanden, te rekenen vanaf de aanvraag, niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt.

Verzoeker houdt voor dat verweerder in casu verkeerdelijk heeft gesteld dat er geen “bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor aanvrager” werd aangebracht. Hij betoogt dat de nodige attesten ter staving van het bestaan van dergelijke ziekteverzekering wel degelijk op 9 januari 2025 via het e-loket aan verweerder werden overgemaakt.

De Raad stelt vast dat uit het eerste attest waarnaar verzoeker verwijst blijkt dat de Belgische referentiepersoon, zijnde verzoekers moeder, weliswaar is ingeschreven bij LM Plus sinds 1 januari 2022 en bijgevolg over een verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging beschikt, maar uit dit attest geenszins kan worden afgeleid dat deze ziektekostenverzekering ook dekking biedt voor haar familieleden.

De andere documenten die verzoeker aanbrengt laten evenmin toe te concluderen dat zijn Belgische moeder *“beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico’s in België voor hem en zijn familieleden dekt”*. Het betreft immers een documenten waaruit blijkt dat verzoeker zelf een aanvraag om zich op het vlak van de ziekteverzekering in regel te stellen indiende bij Solidaris en hierbij een verklaring van zijn werkgever voegde waarin wordt aangegeven dat hij, ingevolge zijn tewerkstelling, is onderworpen aan de sociale zekerheid. Hiermee toont verzoeker dus louter aan dat hij zelf een aanvraag heeft ingediend om een ziektekostenverzekering af te sluiten. Het betreft dus geenszins een stuk waaruit, zoals bepaald in artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan worden afgeleid dat de persoon die verzoeker wenste te vervoegen reeds een verzekering had die zijn ziektekosten kon dekken. De Raad stelt verder, samen met verweerder, vast dat verzoeker in dit stuk zelf heeft aangegeven dat hij voorheen niet bij een ziekenfonds was aangesloten. Verzoeker kan daarom niet worden gevolgd in zijn betoog dat, gelet op voormelde stukken, verweerder verkeerdelijk besloot dat geen bewijs om aan te tonen dat was voldaan aan de in artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet gestelde vereiste – meer specifiek dat zijn moeder over een ziektekosten-verzekering beschikte die ook voor hem, de *“aanvrager”*, gold – werd neergelegd.

Er blijkt niet dat verweerder de door verzoeker aangebrachte documenten niet deugdelijk onderzocht of dat hij een flagrante vergissing beging door te stellen dat de vereiste bewijsstukken niet werden overgemaakt binnen de drie maanden na het indienen van de aanvraag. Tot een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van enig ander, niet nader uiteengezet, beginsel van behoorlijk bestuur kan bijgevolg niet worden besloten. Er kan evenmin worden geconcludeerd dat verweerder artikel 52, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 schond door verzoekers verblijfsaanvraag, bij gebrek aan de vereiste overtuigingsstukken, af te wijzen. Er blijkt, gezien het voorgaande, ook niet dat artikel 40ter, § 2, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De voorzitter, De griffier,

G. DE BOECK

T. LEYSEN

